

Приходько Роман В'ячеславович,

*Заступник начальника кафедри управління та організації діяльності
у сфері цивільного захисту НУЦЗУ*

НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТИТУЦІАЛІЗАЦІЇ В СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ

Органи державної влади, відповідальні за захист населення і територій у випадку загрози і виникнення надзвичайних ситуацій (НС) можна розділити на дві категорії: координуючі і постійно діючі.

До координуючих органів відносяться:

-загальнодержавного рівня - Рада національної безпеки оборони України,

Державна комісія з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій,

Національна рада з питань безпечної життєдіяльності населення;

-регіонального рівня — комісії обласних, та Київської державних адміністрацій з питань техногенно-екологічної безпеки та НС;

-місцевого рівня - комісії районних державних адміністрацій і виконавчих органів рад з питань техногенно-екологічної безпеки та НС;

-об'єктового рівня — комісії з питань НС об'єкта.

Координуючі органи системи захисту населення і територій забезпечують безпосереднє керівництво реагуванням на НС або загрозу її виникнення.

Постійними органами управління системи захисту населення і територій є:

-на загальнодержавному рівні - Кабінет Міністрів України, ДСНС України,

управління (відділи) з питань цивільної оборони та НС міністерств, інших центральних органів виконавчої влади;

-на регіональному рівні комісії обласних, та Київської державних адміністрацій з питань техногенно-екологічної безпеки та НС;

-на місцевому рівні - районні державні адміністрації, відділи з питань НС та цивільного захисту населення, виконавчі органи місцевих рад;

- па об'єктовому рівні - управління підприємств та організацій, відділи (сектори або спеціально призначені особи) з питань цивільної оборони і НС об'єктів.

У проєкті Концепції реалізації державної політики у сфері цивільного захисту на період до 2025, що розроблена кафедрою управління та організації діяльності у сфері цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України серед напрямів підвищення ефективності державного управління та місцевого самоврядування у сфері цивільного захисту пропонується наступне:

1. Завершення розпочатого процесу організаційно-методичного забезпечення системи цивільного захисту і цивільної оборони, та об'єднання цих понять в єдине «цивільний захист» що досягається уніфікацією нормативно-правових документів, використанням єдиних органів управління, комплексним використанням сил і засобів, досягненням оптимального порядку переходу **ЄДСЦЗ** на функціонування під час особливого періоду на основі оптимального співвідношення елементів цивільного захисту і оборонно-промислового комплексу.

2. Створення автоматизованої інформаційно-управляючої системи Єдиної державної системи цивільного захисту (ЄДСЦЗ) на державному, регіональному і місцевому рівнях управління інтегрованої з функціональними і територіальними підсистемами ЄДСЦЗ.

3. Підвищення ролі місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування через надання їм більших повноважень у справі захисту населення і територій від НС і створення на законодавчому рівні важелів впливу на суб'єкти господарювання у випадку невиконання ними завдань у сфері ЦЗ.

4. Підвищення ефективності планування, координації і контролю діяльності у сфері цивільного захисту та відповідальності шляхом: а) чіткого розмежування завдань і сфер відповідальності суб'єктів забезпечення цивільного захисту населення і територій; б) оптимізації системи планування заходів попередження і ліквідації надзвичайних ситуацій; в) посилення прогностичної функції системи управління сферою цивільного захисту; г) інформаційно-аналітичної

підтримки діяльності органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування під час загрози або виникнення надзвичайних ситуацій, в тому числі у особливий період; д) розробки та впровадження загальнодержавної системи визначення та моніторингу показників, які характеризують рівень захищеності населення і територій від надзвичайних ситуацій; є) розробки дійових механізмів координації та контролю діяльності суб'єктів забезпечення належного рівня захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій.

Реалізація даних напрямів удосконалення організаційного механізму управління дозволять більш ефективно протидіяти виникненню, запобіганню та ліквідації надзвичайних ситуацій в Україні.

Література

1. Конституція України. Із змінами, внесеними Законами України від 8 грудня 2004 року N 2222-IV, від 1 лютого 2011 року N 2952-VI, від 19 вересня 2013 року N 586-VII, від 21 лютого 2014 року N 742-VII.
2. Кодекс цивільного захисту України N 5403-VI, 02.10.2012, Верховна Рада України.

